

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316205994
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5316205994.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., sídlo 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanej: S. O., nar. XX.X.XXXX, A. I. XXXX, XXX XX A. C. I., o zaplatenie 1.164,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8Csp/45/2016-71 zo dňa 7. septembra 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č.k.8Csp/45/2016-71 zo dňa 7. septembra 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.000,- eur od 28. 5. 2015 do zaplatenia, ktorú žalovanej súd povolil uhradiť v pravidelných mesačných splátkach po 200,- eur, splatných vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v rozsahu 71,72 %.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 1.11.2014 úverovú zmluvu č. 4411040259, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej úver v celkovej výške 1.000,- eur a zároveň záväzok žalovanej splácať čerpaný úver a náklady s ním spojené. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 34,77 eur v počte splátok 48, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,51 %, RPMN vo výške 31,6 % a priemernej hodnote RPMN vo výške 44,06 %. Zmluva obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorá mala nastať 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa prehľadu čerpania a úhrad žalovaná uhradila z poskytnutého úveru sumu 0,- eur. Listom zo dňa 7.5.2015, označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“, žalobca vyzval žalovanú, aby dlžnú sumu vyčíslenú vo výške 1.164,69 eur uhradila v lehote 15 dní odo dňa odoslania listu.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ďalej podľa ustanovení § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou uzatvorenou 11.11.2014 posúdil ako spotrebiteľský a predmetnú zmluvu kvalifikoval ako zmluvu spotrebiteľskú a následne ju podrobil ex offo prieskumu, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.000,- eur obsahuje obligatórne náležitosti vyžadované v ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd po vykonaní

ex offio prieskumu obsahových náležitostí predmetnej zmluvy zistil, že zmluva neobsahovala obligatórny údaj vyžadovaný ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. údaj o členení splátky na istinu, úroky a poplatky. Právna úprava účinná v dobe uzatvorenia zmluvy jednoznačne takéto členenie splátok vyžaduje, absencia tohto údajá v zmluve je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade zmlúv, ktoré neobsahujú členenie splátky na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, spotrebiteľ od samotného počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu úveru, koľko na odplatu veriteľa - úroky úveru a poplatky úveru. Veriteľ je tým subjektom, ktorý svojvoľne a nekontrolovateľne priradzuje splátky spotrebiteľa a určuje, aká časť sa použije na splátky istiny a aká na splátky odmeny veriteľa (úrokov a poplatkov), pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc skontrolovať podľa akého kľúča toto veriteľ robí. Postup veriteľa má charakter nekalej obchodnej praktiky v zmysle § 7 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa a táto spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradiť úroky úverov, akú odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Keďže toto rozdelenie neurčuje spotrebiteľ a ani nie je o spôsobe tohto pomeru pred uzavretím zmluvy informovaný a nie je informovaný ani v zmluve samotnej, takouto obchodnou praktikou veriteľov je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Keďže bolo preukázané, že žalovaná vyčerpala sumu 1.000,- eur, pričom nevykonala ani len čiastočnú úhradu, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celú výšku čistého úveru, bez úroku z úveru a bez poplatkov, teda zaplatiť sumu 1.000,- eur. Neuhradením dlhu riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania, a to uplynutím 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom jej bola výzva odoslaná, dňom 28.5.2015. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zákonnej výške 5,05 % z dlžnej sumy od 28.5.2015 až do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rovnako za nedôvodnú považoval žalobu a zamietol ju aj vo vzťahu k nároku uplatnenému titulom upomienok spolu vo výške 36,- eur (24 + 12), a to nielen z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (vrátane poplatku za upomienku). Poplatok za upomienku je upravený v hlave XI. § 1 Úverových zmluvných podmienok, v zmysle ktorého je spoločnosť žalobcu oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Uvedené ustanovenie upravujúce poplatok za upomienku súd vyhodnotil ako neprijateľné a v neprospech spotrebiteľa. Navyše žalobca súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne upomienky žalovanej zaslal. Z uvedených dôvodov žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú. Priznaný nárok súd povolil žalovanej splácať v 200,- eur mesačných splátkach v súlade s ust. § 232 ods. 4 a § 217 ods. 2 C. s. p. za to, že je to nielen s poukazom na pomery žalovanej, ale aj vzhľadom k výške dlhu a pôvodne určenej výške splátky (34,77 eur) dôvodné a primerané. Povolením splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. V prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky žalovaná stráca výhodu splátok a vznikne jej povinnosť uhradiť dlh jednorázovo. O trovách sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu v spore, keď žalobca bol úspešný vo výške 85,86% a neúspešný v rozsahu 14,14%, potom čistý úspech žalobcu predstavuje 71,72 %. V tomto rozsahu má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto sporu.

2. Proti rozsudku čo do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

3. V odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o dodržanie zákonnej náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 34,77 eur pod bodom 30., o počte splátok - 48 pod bodom 36., o termíne konečnej splatnosti v bode 39. - 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené : Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalobcu na splnenie uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s rozsudkom Súdneho

dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý vo svojom závere konštatoval nasledovne: „Článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľ'a odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľ'ovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Náležitost' podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľ'ských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením Zákona o spotrebiteľ'ských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/ 48/ES o zmluvách o spotrebiteľ'skom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je potvrdené aj v zmysle uvádzaného rozsudku.

Odvolaťel poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, kde je uvedené nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľ'skom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľ'ov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokomformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Ďalej poukázal na rozsudky Okresného súdu Senica zo dňa 21.3.2018 sp. zn. 9Csp /188/2018 a Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.1.2018 sp. zn. 10Csp/90/2017. Zdôraznil, že aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe vzhľadom na citovaný rozsudok Súdneho dvora, keď Zákon o spotrebiteľ'ských úveroch v § 9 od 1.5.2018 v rámci novely vykonanej zák. č. 279/2017 Z.z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d/ sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľ'ského úveru“ a v § 9 ods. 2 písm. i/ sa slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok“.

3. Žalovaná sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorými sú žalovaní v 1/ - 2/ rade v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním zrušil v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v súlade s ust. § 391 ods. 1 CSP.

5. V zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. V zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. V zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmiera, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patří.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania, konštatuje, že procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces a k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci.

9. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patří viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces

je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

10. V zmysle čl. 3 Civilného sporového poriadku každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou SR, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnými záväzkami SR, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora EÚ, a to s trvalým zreteľom a hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

11. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorý tento článok Ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 Ústavy v spojení s čl. 51 Ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnym poriadku SR, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený skutkový stav (Ústavný súd SR III.ÚS 21/2015).

12. Odvolanie žalovaného prezentuje predovšetkým odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Konkrétne žalovaný namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ust. § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

14. V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i), ods. 3 veta posledná zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v zmluve o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. V zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Odvolacie námietky žalovaného sa týkajú okresným súdom uvádzaného „nerozpísania splátky na istinu, úrok a poplatky“, v dôsledku čoho majú zmluvy o pôžičke nespĺňať náležitosti v zmysle ust. § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.

18. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd poukazuje na čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Takouto súdnou autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR. Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach: uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla

2018, rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018, sp.zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018, 4Cdo 65/2018 zo dňa 26. septembra 2018 konštatoval, že „eurokonformným“ výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.), ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky, aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice“. Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úroku a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky“.

19. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď došiel k záveru, že zmluvy o pôžičkách uzatvorené medzi stranami sporu neobsahujú náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., čo robí poskytnuté úvery bezúročnými a bez poplatkovými. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP) a v dôsledku nepreskúmania ďalších žalobkyňou uvádzaných dôvodov pre vydanie majetkového prospechu (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

20. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

21. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie v zmysle ust. § 396 ods. 1,3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)